

Білоус Віктор Тарасович,
доктор юридичних наук, професор, професор
Університету державної фіскальної служби України,
м. Ірпінь, Україна
Стасюк Оксана Леонідівна,
кандидат юридичних наук,
здобувач ДНДІ МВС України,
м. Київ, Україна

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВОЗАХИСНОЇ ФУНКЦІЇ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена дослідженню адміністративно-правових гарантій реалізації правозахисної функції держави. Розкрито сутність юридичних гарантій та виокремлено серед них адміністративно-правові. Аргументовано, що адміністративно-правові гарантії охорони прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина та адміністративно-правові гарантії захисту прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина – це окремі види адміністративно-правових гарантій. Запропоновано авторське розуміння адміністративно-правових гарантій реалізації правозахисної функції. Наведено ознаки адміністративно-правових гарантій реалізації правозахисної функції. Наголошено на необхідності удосконалення системи адміністративно-правових гарантій та розв'язання існуючих у правозахисній сфері проблем.

Ключові слова: правозахисна функція, адміністративно-правове забезпечення, адміністративно-правові гарантії, адміністративно-правові відносини, права та свободи людини і громадянина, органи публічної влади.

Відповідно до чинного законодавства кожен має право звертатися за захистом своїх порушених прав, свобод і законних інтересів. Водночас недостатньо лише задекларувати таке право. Необхідно також створити належні умови для реалізації цього права, тобто встановити певні юридичні гарантії його забезпечення. Правові гарантії захисту прав, свобод і законних інтересів залежать, насамперед, від ефективної діяльності і взаємодії органів публічної влади у правозахисній сфері. Відповідно до того, наскільки чітко визначено адміністративно-правове забезпечення юридичних гарантій правозахисного спрямування, залежить і ефективність захисту прав, свобод і законних інтересів суспільства. У зв'язку з цим важливого значення набуває наукове осмислення адміністративно-правових гарантій реалізації правозахисної функції в Україні.

Проблематиці юридичних гарантій, зокрема адміністративно-правових, присвячені праці таких учених, як В.Б. Авер'янов, О.М. Бандурка, Ю.П. Битяк, Є.В. Білозьоров, І.Л. Бородін, А.М. Колодій, Е.О. Олефіренко, В.Ф. Погорілко, П.М. Рабінович, О.Ф. Скакун, В.О. Тімашов та ін. Однак науковий аналіз цього питання з акцентом на адміністративно-правове забезпечення реалізації

правозахисної функції в Україні до цього часу не є досконало вивченими, що зумовлює необхідність проведення дослідження з означеної проблематики.

Метою статті є визначення сутності, місця та ролі адміністративно-правових гарантій у забезпеченні реалізації правозахисної функції в Україні.

Слід нагадати, що слово “гарантія” означає поруку, умову, котра забезпечує що-небудь [1, с. 111]. Це явище, яке забезпечує досягнення конкретного результату, створює умови для функціонування певних суспільних відносин [2, с. 130]. Термін “гарантія” широко використовується у багатьох галузях науки. Одним із самостійних видів гарантій є правові гарантії. У юридичній науці наявні різні позиції щодо розуміння поняття “юридичні гарантії”.

Так, С.С. Алексєєв під гарантіями розуміє умови й особливі юридичні механізми, покликані забезпечити фактичну реалізацію закономірностей [3, с. 135]. На думку М.С. Малєїна, юридичні гарантії – це норми права, які передбачають у своїй сукупності правовий механізм, покликаний сприяти реалізації законів. Якісна характеристика юридичних гарантій передбачає оцінку всієї діючої системи права в цілому, з погляду повноти охоплення правовим інструментарієм усіх найбільш важливих взаємовідносин державних органів та громадян, а також громадян між собою [4, с. 43]. У свою чергу О.Ф. Фрицький вважає, що правові гарантії – це надання державою формальної (юридичної) загальнообов’язковості умовам, необхідним для того, щоб кожна людина могла скористатися особистими правами і свободами [5, с. 177].

З’ясовуючи роль органів державної влади у забезпеченні прав людини і громадянина в демократичному суспільстві, Б.І. Стахура відзначає, що у широкому сенсі під “гарантіями” слід розуміти всю сукупність об’єктивних і суб’єктивних чинників, спрямованих на повну реалізацію і всебічну охорону прав і свобод громадян, на усунення причин і умов їх неналежного здійснення і захист від порушень. Встановлюючи зміст і обсяг прав і свобод людини, держава бере на себе гарантію виконання цих установок. Більше того, враховуючи, що реалізація прав і свобод громадян неминуче пов’язана із необхідністю застосування заходів процесуального примусу, держава змушена виробити дієвий механізм, що обмежує домагання органів державної влади на безроздільне панування у сфері регулювання взаємовідносин із населенням. У цьому плані гарантії можуть розглядатися як система умов, засобів і способів, що забезпечують рівні можливості для виявлення, набуття і реалізації прав і свобод [6, с. 91].

Серед науковців немає єдиного підходу щодо складу юридичних гарантій. Зокрема, В.А. Патюлін до юридичних гарантій відносить лише юридичні норми визначеного різновиду, так звані нормативно-правові засоби забезпечення законності [7, с. 237–239]. Натомість М.В. Вітрук до складу юридичних гарантій, крім нормативно-правових засобів забезпечення законності, включає також діяльність державних органів (зокрема і суспільних об’єднань), що регулюються цими нормами [8, с. 204–205]. С.Г. Стеценко виділяє такі види правових гарантій: а) стан законодавства, його стабільність і відповідність розвитку відносин у суспільстві, рівень юридичної техніки; б) стан діяльності з попередження і припинення правопорушень, зокрема, заходів юридичної відповідальності; в) доступність і якість правосуддя; г) ефективність контролю за реалізацією правових актів [9, с. 195].

З цього приводу Б.І. Стахура цілком слушно наголошує, що засоби і способи юридичних гарантій досить різноманітні, але їх об'єднує тільки їм притаманна властивість – всі вони закріплені в законодавстві і пов'язані із застосуванням правових норм. У механізмі соціально-правового захисту прав людини юридичні гарантії мають самостійне значення. Головний принцип побудови системи юридичних гарантій – загальний захист прав і свобод за допомогою застосування правових норм. Однак не всі правові норми є юридичною гарантією, а лише ті, які містять певні засоби і способи безперешкодного користування ними для захисту прав і свобод, а також їх відновлення у разі порушення [6, с. 95].

З огляду на викладене, можна констатувати, що правові гарантії реалізації правозахисної функції – це правові норми, за допомогою яких забезпечується належний захист прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина. За галузями права як різновидом правових гарантій виділяються адміністративно-правові гарантії, що реалізуються за допомогою адміністративно-правових відносин.

З'ясовуючи особливості дотримання прав і свобод громадян у діяльності міліції, М.Т. Какимжанов адміністративно-правові гарантії прав визначив через адміністративно-правові гарантії, що забезпечують реалізацію прав і свобод особистості та адміністративно-правові гарантії їхньої охорони (захисту). На його думку, зміст адміністративно-правових гарантій полягає у практичному здійсненні органами управління (посадовими особами) юридично значущих дій: виконання юридичного обов'язку щодо забезпечення реалізації прав і свобод громадян; створення умов для їх реалізації; постійне спостереження за їх реалізацією; охорона, захист прав і свобод громадян; застосування санкцій у разі їхнього порушення [10, с. 17–18].

Інші науковці вважають, що гарантії адміністративно-правового захисту правових можливостей громадян охоплюють широку систему інструментів, які сприяють забезпеченню законності в суспільних відносинах [11, с. 13] та практичного значення набувають через норми права, правозастосовну діяльність, індивідуальні юридичні акти, що дають змогу громадянину самостійно або за сприяння органів публічного управління забезпечити реалізацію потреб, здійснити протидію правопорушенням, відновити правові можливості, відшкодувати заподіяну шкоду [12, с. 331–332].

Розглядаючи адміністративно-правові гарантії реалізації прав та свобод громадян, Е.О. Олефіренко доходить висновку, що під ними слід розуміти урегульовану адміністративно-правовими нормами діяльність уповноважених органів (посадових осіб) у сфері державного управління, спрямовану на адекватне розуміння і застосування чинного законодавства, яке визначає права та свободи громадян. До системи таких гарантій варто відносити: ефективну правотворчу, правозастосовну, організаційну діяльність органів державного управління. Зміст адміністративно-правових гарантій реалізації прав та свобод громадян полягає у ефективному практичному здійсненні органами державного управління відповідно до законів і підзаконних актів, юридичних обов'язків з приводу втілення в життя прав і свобод громадян. Адміністративно-правові гарантії реалізації прав і свобод громадян за змістом і об'ємом охоплюють суспільні відносини в різних сферах

життєдіяльності держави. Їх особливістю є те, що вони виникають у процесі управлінської діяльності органів держави [13, с. 12].

Варто відзначити, що деякі дослідники ототожнюють адміністративно-правові гарантії охорони прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина з адміністративно-правовими гарантіями захисту прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина. Наприклад, Т.І. Котормус визначає адміністративно-правові гарантії захисту права власності громадян України як сукупність забезпечених державою умов, адміністративно-правових способів та засобів протидії порушенню права власності громадян України, попередження, припинення адміністративних порушень у цій сфері, відновлення порушених прав щодо володіння, користування та розпорядження майном [14, с. 253]. На наше переконання, адміністративно-правові гарантії охорони прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина та адміністративно-правові гарантії захисту прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина – це окремі види адміністративно-правових гарантій.

Визначальним у вирішенні цього питання є відмежування таких категорій, як “захист” та “охорона”, оскільки саме вони застосовуються в одному значенні адміністративно-правових гарантій охорони та захисту прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина. Охорону можна розглядати як систему законодавчо встановлених матеріальних правових гарантій, а також діяльність уповноважених на те органів за їх реалізацією з метою запобігання порушенням норм чинного законодавства. У свою чергу захист прав – це сукупність заходів організаційно-правового характеру, що реалізуються компетентними державними органами та організаціями, яким таке право надано чинним законодавством, у межах юридичного процесу (юридичних процедур) з метою відновлення порушеного права, усунення перешкод у його реалізації, усунення реальної загрози порушення суб’єктивних прав протиправними діями, а також із метою застосування до порушника заходів правового примусу [15, с. 81].

До характерних ознак адміністративно-правових гарантій належать такі: є похідними від початкового і універсального гаранта прав осіб, яким є Конституція України та інші закони; виступають елементом адміністративно-правового статусу осіб; відносяться до рівня реалізації прав, свобод і законних інтересів осіб; мають обслуговуючий, оберігаючий характер стосовно наданих законом прав учасників адміністративно-правових відносин; покликані охороняти і захищати права осіб, у зв’язку з чим відносяться до правозахисного інституту; потреба в зверненні до них виникає у зв’язку з практичною діяльністю органів публічної влади щодо реалізації покладених на них функцій; мають особливу юридичну силу, спрямовану на подолання перешкод, що стоять на шляху задоволення інтересів і реалізації прав та свобод осіб; спричиняють у своєму застосуванні до юридичних наслідків і конкретних результатів; реалізуються в межах врегульованого нормами адміністративного правопорядку та відповідно до встановлених адміністративних процедур; забезпечуються державою [16, с. 167].

Наведені особливості дозволяють стверджувати, що адміністративно-правові гарантії застосовуються як до адміністративного права загалом, так і до окремих

видів адміністративно-правових відносин, у тому числі у сфері захисту прав, свобод і законних інтересів осіб. Відповідно, адміністративно-правові гарантії реалізації правозахисної функції є особливим видом загальної категорії “адміністративно-правові гарантії”. На нашу думку, адміністративно-правові гарантії реалізації правозахисної функції – це врегульована адміністративно-правовими нормами правозахисна діяльність органів публічної влади, спрямована на створення належних умов для відновлення порушеного права, усунення перешкод у його реалізації, усунення реальної загрози порушення суб’єктивних прав протиправними діями та застосування до порушника заходів правового примусу.

Ефективність адміністративно-правових гарантії реалізації правозахисної функції залежить від Конституції України та чинних нормативно-правових актів у сфері захисту прав, свобод і законних інтересів осіб, а також від того, як виконують положення цих законів компетентні правозахисні інституції, що мають створювати умови для реалізації правозахисної функції в Україні.

Аналіз чинного законодавства у сфері захисту прав, свобод і законних інтересів осіб дозволяє стверджувати, що в Україні встановлені правові гарантії реалізації правозахисної функції. Конституція України гарантує державний захист прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина і здійснює їх регулювання. Адміністративно-правові гарантії реалізуються діями відповідних правозахисних суб’єктів. Гарантом додержання прав і свобод індивіда у нашій державі виступає Президент України. Вживати заходи щодо забезпечення прав та свобод людини і громадянина зобов’язаний Кабінет Міністрів України. Відповідно до своїх повноважень та залежно від сфери діяльності також забезпечують реалізацію правозахисної функції держави Верховна Рада України, центральні органи виконавчої влади, органи місцевої влади, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, правоохоронні органи, органи судової влади, різноманітні інституції громадянського суспільства. Однак насправді практична реалізація адміністративно-правових гарантії захисту прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина перебуває на низькому рівні.

За результатами соціологічного опитування Центру Разумкова, українці не довіряють компетентним правозахисним інституціям. Так, у п’ятірці лідерів, яким найбільше не довіряють українці, – державний апарат/чиновники (їм не довіряють 83 %), Верховна Рада України (82 %), судова система (78 %), політичні партії (77 %), Кабінет Міністрів України (75 %). Також високий рівень недовіри громадян мають Президент України (71 %), прокуратура (70 %), Верховний Суд України (65 %), Спеціалізована антикорупційна прокуратура (65 %), Національне антикорупційне бюро України (64 %), Національне агентство з питань запобігання корупції (64 %), Антикорупційний суд (62 %), Конституційний Суд (62 %) та профспілки (58 %) [17].

Наведені дані опитування свідчать, що необхідні умови для ефективної реалізації правозахисної функції в Україні не створені, а стан адміністративно-правового забезпечення діяльності органів публічної влади у сфері захисту прав, свобод і законних інтересів осіб є далекий від ідеального.

Адміністративно-правове забезпечення захисту прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина відбувається шляхом створення відповідних умов для його реалізації. Такими умовами є адміністративно-правові гарантії, покликані відновити порушене право, усунути перешкоди в його реалізації, усунути реальну загрозу порушення суб'єктивних прав протиправними діями та застосувати до порушника заходи правового примусу. Сучасний стан гарантованості захисту прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина дає підстави стверджувати про наявність низки проблем у напрямі реалізації правозахисної функції в Україні. Тому адміністративно-правові гарантії реалізації правозахисної функції потребують оновлення, результатом якого мають бути пропозиції щодо удосконалення системи адміністративно-правових гарантій та розв'язання існуючих у цій сфері проблем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Словарь иностранных слов. 15-е изд., доп. М.: Русский язык, 1998. 608 с.
2. Словник іншомовних слів / уклад.: С.М. Морозов, Л.М. Шкарапута. К.: Наукова думка, 2000. 680 с.
3. Алексеев С.С. Право и перестройка: вопросы, раздумья, прогнозы. М.: Юрид. лит., 1983. 234 с.
4. Малеев Н.С. Охрана прав личности советским законодательством / отв. ред. А.И. Масляев. М.: Наука, 1985. 165 с.
5. Фрицький О.Ф. Конституційне право України: підручник. К.: Юрінком Інтер, 2003. 536 с.
6. Стахура Б.І. Роль органів державної влади у забезпеченні прав людини і громадянина в демократичному суспільстві: теоретико-правовий вимір: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Львівський державний університет внутрішніх справ. Львів, 2016. 180 с.
7. Патюлин В.А. Государство и личность в СССР (проблемы взаимоотношений). М., 1974. 224 с.
8. Витрук Н.В. Правовой статус личности в СССР. М., 1985. 176 с.
9. Стеценко С.Г. Адміністративне право України: навч. посіб. К.: Атіка, 2007. 624 с.
10. Какимжанов М.Т. Соблюдение прав и свобод граждан в деятельности милиции: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.02. М., 1995. 24 с.
11. Черкасов А.В. Гарантии защиты конституционных прав несовершеннолетних: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.02. СПб., 2005. 23 с.
12. Личенко І.О. Захист законних інтересів громадян України у сфері власності: адміністративно-правове дослідження: монографія. Львів: Львівський держ. ун-тет внут. справ, 2014. 416 с.
13. Олефіренко Е.О. Адміністративно-правові гарантії реалізації прав і свобод громадян: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Національна академія ДПС України. Ірпінь, 2006. 20 с.
14. Котормус Т.І. Поняття та ознаки адміністративно-правових гарантій захисту права власності громадян України в районах проведення антитерористичної операції. Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Юридичні науки. 2017. № 865. С. 249–256.
15. Миколенко О.М. Сучасний погляд на класифікацію функцій адміністративного права. Правова держава. 2017. № 25. С. 78–82.
16. Фесько Д.С. Административно-правовые гарантии прав граждан и юридических лиц при осуществлении государственного контроля и надзора: природа, понятие и виды. Вестник Нижегородского университета им. Н.И. Лобачевского. Право. 2018. № 3. С. 165–171.
17. Украинцы уже не доверяют практически ни одному госоргану. URL: <https://www.capital.ua/ru/news/124548-ukraintsy-uzhe-ne-doverayayut-prakticheski-ni-odnomu-gosorganu> (дата звернення: 25.04.2019).

REFERENCES

1. Slovar inostrannykh slov. 15-Ie izd. "Dictionary of foreign words". 15th ed., Ext. M.: Russian language, 1998. 608 p. [in Russian].
2. Slovyk inshomovnykh sliv. "Dictionary of foreign words" / format: S.M. Morozov, LM Scarup K.: Scientific Opinion, 2000. 680 p. [in Ukrainian].
3. *Aleksieiev S.S.* (1983) Pravo i perestroyka: voprosy, razdumia, prognozy. "Law and restructuring: questions, thoughts, predictions". M.: Legal. Literature. 234 p. [in Russian].
4. *Malein N.S.* (1985) Okhrana prav lichnosti sovetским zakonodatelstvom. "Protection of the rights of the individual by Soviet legislation" / resp. ed. A.I. Maslyayev. M.: Nauka. 165 p. [in Russian].
5. *Frytskiy O.F.* (2003) Konstytutsiynе pravo Ukrainy: pidruchnyk. "Constitutional Law of Ukraine": Textbook. K.: Yurinkom Inter. 536 p. [in Ukrainian].
6. *Stakhura B.I.* (2016) Rol orhaniv derzhavnoi vlady u zabezpechenni prav lyudyny i hromadlanIna v demokratychnomu suspilstvi: teoretyko-pravovyi vymir. "The role of public authorities in ensuring human and civil rights in a democratic society: theoretical and legal dimension": diss. Ph. D.: 12.00.01. Lviv State University of Internal Affairs. Lviv. 180 p. [in Ukrainian].
7. *Patyulin V.A.* (1974) Gosudarstvo i lichnost v SSSR (problemy vzaimootnoshenii). "State and person in the USSR (relationship problems)". M. 224 p. [in Russian].
8. *Vitruk N.V.* (1985) Pravovoi status lichnosti v SSSR. "The legal status of the individual in the USSR". M. 176 p. [in Russian].
9. Stetsenko S.H. (2007) Administratyvne pravo Ukrainy: navch. posib. "Administrative Law of Ukraine": Teach. Man. K.: Atika. 624 p. [in Ukrainian].
10. *Kakimzhanov M. T.* (1995) Sobliudeniye prav i svobod grazhdan v deiatelnosti militsii. "Compliance for the rights and freedoms of citizens in the activities of the police: author. dis. Cand. Jurid. Sciences: 12.00.02. M. 24 p. [in Russian].
11. *Cherkasov A.V.* (2005) Garantii zashchity konstitutsionnykh prav nesovershennoletnikh. "Guarantees of the protection of the constitutional rights of minors": author. dis. Cand. Juridical Sciences: 12.00.02. SPb. 23 p. [in Russian].
12. *Lychenko I.O.* (2014) Zakhyst zakonnykh interesiv hromadyan Ukrainy u sferi vlasnosti: administratyvno-pravove doslidzhennia. "Protection of legitimate interests of Ukrainian citizens in the sphere of property: administrative-legal research": monograph. Lviv: Lviv State University of Internal Affairs. 416 p. [in Ukrainian].
13. *Olefrenko E.O.* (2006) Administratyvno-pravovi harantiyi realizatsii prav i svobod hromadian. "Administrative and legal guarantees of realization of the rights and freedoms of citizens": author's abstract. Dis. Candidate Jurid. Sciences: 12.00.07. National Academy of Internal Affairs of Ukraine. Irpin. 20 p. [in Ukrainian].
14. *Kotormus T.I.* (2017) Ponyattia ta oznaky administratyvno-pravovykh harantii zakhystu prava vlasnosti hromadian Ukrainy v rayonakh provedennia antyterrorystychnoi operatsii. "Concepts and signs of administrative and legal guarantees of protection of the property rights of Ukrainian citizens in areas of anti-terrorist operation". Bulletin of Lviv Polytechnic National University. Law Sciences. No. 865. 249–256 pp. [in Ukrainian].
15. *Mykolenko O.M.* (2017) Suchasnyi pohliad na klasyfikatsiyu funktsiy administratyvnoho prava. Pravova derzhava. "Modern view on the classification of administrative law functions. Constitutional state". 2017. No. 25. 78–82 pp. [in Ukrainian].
16. *Fesko D.S.* (2018) Administrativno-pravovyye garantii prav grazhdan i yuridicheskikh lits pri osushchestvlenii gosudarstvennogo kontrolya i nadzora: priroda, poniatie i vidy. "Administrative and legal guarantees of the rights of citizens and legal entities in the implementation of state control and supervision: nature, concept and types". Bulletin of Nizhny Novgorod University. N.I. Lobachevsky. Right. No. 3. 165–171 pp. [in Russian].
17. Ukraintsy uzhe ne doveriaut prakticheski ni odnomu gosorganu. "Ukrainians no longer trust virtually any government agency". URL: <https://www.capital.ua/ru/news/124548-ukraintsy-uzhe-ne-doverayut-prakticheski-ni-odnomu-gosorganu> (date of application: 25.04.2019) [in Russian].

Bilous Viktor,Doctor of Juridical Sciences, Full Professor,
National University of the State Fiscal Service of Ukraine,
Irpın, Ukraine,**Stasiuk Oksana,**Candidate of Juridical Sciences, Postgraduate,
State Research Institute MIA Ukraine,
Kyiv, Ukraine

ADMINISTRATIVE AND LEGAL GUARANTEES FOR THE IMPLEMENTATION OF THE HUMAN RIGHTS FUNCTION IN UKRAINE

The article is devoted to the study of administrative and legal guarantees of the implementation of the state's human rights function.

The essence of legal guarantees is revealed and administrative-legal are highlighted among them. It is argued that administrative and legal guarantees for the protection of the rights, freedoms and legitimate interests of a person and a citizen and administrative and legal guarantees for the protection of the rights, freedoms and legal interests of a person and citizen are separate types of administrative and legal guarantees.

It was stated that the administrative and legal guarantees of the implementation of the human rights protection function are a special type of general category of "administrative and legal guarantees". Proposed by administrative-legal guarantees of realization of human rights function to understand regulated by administrative-legal norms human rights activities of public authorities, aimed at creating the appropriate conditions for the restoration of violated law, elimination of obstacles to its implementation, elimination of the real threat of violation of subjective rights by illegal actions and application to violator of measures of legal coercion. The signs of administrative and legal guarantees of realization of human rights protection function are presented.

It is emphasized that the current state of guarantee of protection of rights, freedoms and legitimate interests of a person and a citizen gives grounds to assert about the presence of a whole range of problems in the direction of realization of human rights protection functions in Ukraine. Therefore, administrative legal guarantees for the implementation of the human rights function need to be updated, the result of which should be proposals for improving the system of administrative and legal guarantees and the solution of existing problems in this area.

Keywords: human rights function, administrative and legal provision, administrative-legal guarantees, administrative-legal relations, human and civil rights and freedoms, public authority.

Отримано 06.06.2019